

NOS JAZZGESCHIEDENIS 564 = ZONDAG 01.12.91 = R 1 = ± 20.30-21.00
+++++

Band

Pingel - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 564, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 12, Billie Holiday, deel 2. Zoals John Hammond voor Vocalion in de jaren dertig steeds de beste begeleiders uitzocht voor Lady Day -zoveel mogelijk musici van òf de Basie Band en met name Lester Young, òf het orkest van Duke Ellington, zo zette Norman Granz in de jaren vijftig deze traditie voort. We gaan naar 3 september 1954 in Los Angeles en Harry 'Sweets' Edison-trompet, Willie Smith-altsaxofoon, Bobby Tucker-piano die Carl Drinkard als vaste begeleider was opgevolgd, Barney Kessel-gitaar, Red Callender-bas, Chico Hamilton-drums. De oude heer Whiting maakte de muziek en Johnny Mercer de tekst voor voor "Too marvelous for words".

plaat 1

Billie Holiday: Too marvelous for words (Whiting, Mercer)
2/4 - 2:12 - Metro Records 2356 079

"Too marvelous for words". Opnieuw ^ktekst van Johnny Mercer, maar nu muziek van Jimmy VanHeusen: "I thought about you".

zelfde

Billie Holiday: I thought about you (Mercer, VanHeusen)
2/laatst - 2:49 - idem

"I thought about you", ^{met Bobby Tucker or Victorio} De heren Donaldson en Kahn tekenden voor "Love me or leave me".

zelfde

Billie Holiday: Love me or leave me (Donaldson, Kahn)
2/3 - 2:35 - idem

"Love me or leave me" ^{Bob Dylan} Billie Holiday heeft het vele malen gezongen. Maar èn song èn iedere nieuwe interpretatie zijn zo mooi - dus: Ann Ronell's "Willow weep for me".

zelfde

Billie Holiday: Willow weep for me (Ann Ronell)
2/5 - 3:09 - idem

"Willow weep for me". Billie Holiday, Lady Day, wordt ten onrechte door de populaire bladen en in films een 'blues-zangeres' genoemd. Maar hoewel haar zangstijl doordrenkt was van blues-intonaties en intervallen, zong ze zelden de twaalf-matige blues. ^{allemaal} Wanneer wel, dan van zichzelf, en ze leken als twee druppels water op elkaar. Zoals deze "Stormy blues".

plaat 2

Billie Holiday: Stormy Blues (Billie Holiday)
I/1/laatst - 3:21 - Verve 2632 024

"Stormy blues" van Billie Holiday. Opnamen van Norman Granz voor zijn merk Clef in Los Angeles, 3 september 1954 met Harry 'Sweets' Edison-trompet, Willie Smith-alt saxofoon, Bobby Tucker-piano, Barney Kessel-gitaar, Red Callender-bas, Chico Hamilton-drums. Nu als voorlaatste in deze aflevering een technisch ^{niet} zo goede opname uit Carnegie Hall in New York, waarschijnlijk in de 'radio-room' gemaakt, een aftak van de zaalversterking, de PA. Buck Clayton-trompet, Lester Young-tenorsaxofoon, Bobby Tucker-piano, Count Basie-Hammond orgel en een onbekende bassist*drummer: muziek Harold Arlen, tekst Ted Koehler: "Stormy weather".

plaat 3

Billie Holiday: Stormy weather (Koehler, Arlen)
2/laatst - 3:40 - Society SOC 1027

nyc,

*"Stormy weather", Billie Holiday in Carnegie Hall, 6 mei 1955 met oa. Count Basie, op Hammond orgel. Norman Granz wilde Billie Holiday, die graag op vertrouwd repertoire steunde, àndere songs laten zingen, en zoals bij vrijwel iedereen in zijn stal lukte dat. Tot slot een song uit een Clef-session die voorbode zou blijken te zijn voor de waarschijnlijk mooiste session uit het slot van haar carrière. Los Angeles 23/25 augustus 1955: Harry 'Sweets' Edison-trompet, Benny Carter-alt saxofoon, Jimmy Rowles-piano waar Lady Day zeer close mee was in muzikaal opzicht, Barney Kessel-gitaar, John Simmons-bas, Larry Bunker-drums. Duke Ellington's "Prelude to a kiss".

plaat 4

Billie Holiday: Prelude to a kiss (Duke Ellington)
2/1 - 5:33 - Verve 2632 022

"Duke Ellington's "Prelude to a kiss," voor Clef, Los Angeles 23/25 augustus 1955. ^{en} Volgende keer Billie Holiday voor Granz in juni '56, ~~was~~ ^{dan} als afsluiting één stuk uit de ^{al} vagelijk aangestipte top-session van Lady Day, augustus van datzelfde jaar. Dit was NDS Jazzgeschiedenis 564, MdR.

NA 202 812

0 0 0 0 0

27:30

kwart. 05.11.51